

The Golden Future #1 vraag 1

De taal van de gouden toekomst.

19 april 1987 p.m. in Chuang Tzu auditorium

Geliefde Osho,

Een tijdje terug zei u iets over stilte dat mij deed schrikken. In mijn slaperigheid had ik eenvoudig aangenomen dat ze gewoon een afwezigheid was – een afwezigheid van lawaai. Maar u zei dat ze positieve kwaliteiten had, een positief geluid. En in mijn meditatie heb ik de verschillen opgemerkt tussen een stilte in mijn lichaam en een stilte in mijn mind. Ik kan de eerste hebben zonder de tweede. Geliefde meester spreek alstublieft over stilte.

Anand Somen, stilte wordt gewoonlijk begrepen als iets negatiefs, iets leegs, een afwezigheid van geluid, van lawaai. Dit misverstand is gangbaar omdat erg weinig mensen ooit stilte hebben ervaren. Al wat zij in naam van stilte hebben ervaren is afwezigheid van geluid. Maar stilte is een totaal verschillend verschijnsel. Ze is uiterst positief. Ze is existentieel, ze is niet leeg. Ze stroomt over van een muziek die je nooit eerder hebt gehoord, met een geurigheid die jou onbekend is, met een licht dat slechts gezien kan worden met de innerlijke ogen. Ze is niet iets denkbeeldigs; ze is een werkelijkheid, en een werkelijkheid die reeds in iedereen aanwezig is – we kijken alleen nooit naar binnen. Al onze zintuigen zijn extrovert. Onze ogen openen naar buiten, onze oren openen naar buiten, onze handen bewegen buiten ons, de benen... al onze zintuigen zijn bedoeld de buitenwereld te onderzoeken.

Maar er is ook een zesde zintuig, wat in slaap is omdat we het nooit gebruikte. En geen maatschappij, geen beschaving, geen opvoedkundig systeem helpt mensen het zesde zintuig actief te maken. Dat zesde zintuig, wordt in het Oosten "het derde oog" genoemd. Het kijkt naar binnen. En net zoals er een manier is om naar binnen te kijken, is er een manier om van binnen te horen, is er een manier om van binnen te ruiken. Net zoals er vijf zintuigen naar buiten zijn, bestaan er vijf duplicaat zintuigen die naar binnen bewegen. Alles bij elkaar heeft de mens tien zintuigen, maar het eerste zintuig dat de reis naar binnen begint is het derde oog, en dan beginnen de andere zintuigen zich te openen.

Jouw innerlijke wereld heeft haar eigen smaak, heeft haar eigen geur, heeft haar eigen licht. En ze is uitermate stil, enorm stil, eeuwig stil. Er is nooit enige geluid geweest, en er zal nooit enig geluid zijn. Geen woord kan daar reiken, maar jij kan haar bereiken. De mind kan daar niet komen, maar jij kunt het want jij bent niet je mind. De functie van de mind is om weer een brug te zijn tussen jou en de objectieve wereld, en de functie van het hart is om een brug te zijn tussen jou en jezelf.

De stilte waarover ik gesproken heb is de stilte van het hart. Het is een lied in zichzelf, zonder woorden en zonder klanken. Het is uit deze stilte dat de bloemen van liefde groeien. Het is deze stilte die de tuin van Eden wordt. Meditatie, en meditatie alleen is de sleutel om de deuren te openen van je eigen wezen.

Je vraagt, "Een tijdje geleden zei u iets over stilte wat mij in mijn slaperigheid deed schrikken.

Ik had eenvoudig gedacht dat ze een afwezigheid was – een afwezigheid van geluiden. Maar U zei dat ze positieve kwaliteiten had, een positief geluid. En in mijn meditatie heb ik het onderscheid bemerkt tussen een stilte in mijn lichaam en een stilte in mijn mind."

Jouw ervaringen zijn waar. Het lichaam kent zijn eigen stilte -- dat is haar eigen gezondheid, haar eigen overvloedige gezondheid, haar eigen vreugde. De mind kent ook zijn stilte, als alle gedachten verdwijnen en de lucht zonder enige wolken is, gewoon zuivere ruimte. Maar de stilte waarover ik spreek is heel veel dieper.

Ik spreek over de stilte van je wezen.

Deze stilten waarover jij spreekt kunnen verstoord worden. Ziekte kan de stilte van je lichaam verstoren, en dood gaat het zeker verstoren. Een enkele gedachte kan de stilte van je mind verstoren, zoals een kleine kiezelsteen in een stil meer gegooid genoeg is om duizenden rimpelingen te creëren, en het meer niet langer stil is. De stilte van het lichaam en de mind zijn erg fragiel en erg

oppervlakkig, maar zijn op zichzelf goed. Om hen te ervaren is behulpzaam, want het geeft aan dat er zelfs intensere stilten van het hart kunnen zijn.

En de dag waarop je de stilte van het hart ervaart, zal ze opnieuw weer een pijn van verlangen zijn, die jou nog dieper brengt.

Jouw centrum van zijn is precies het centrum van een cycloon. Wat er zich ook rondom afspeelt heeft geen enkele invloed; ze is eeuwig stil. Dagen komen en gaan, jaren komen en gaan, eeuwen komen en gaan, levens komen en gaan, maar de eeuwige stilte van jouw wezen blijft exact hetzelfde – dezelfde geluidloze muziek, dezelfde geur van goddelijkheid, dezelfde superioriteit aan alles wat sterfelijk is, aan alles wat kortstondig is.

Het is niet jouw stilte.

Jij bent het.

Het is niet iets wat jij bezit; jij gaat er in op, en dat is de grootheid ervan. Zelfs jij bent er niet, want zelfs jouw aanwezigheid zal een verstoring zijn.

De stilte is zo diepgaand dat er niemand is, zelfs jij niet. En deze stilte brengt waarheid, en liefde, en duizend andere zegeningen naar jou. Dit is het zoeken, dit is het verlangen van al de harten, van al degenen die een beetje intelligentie hebben.

Maar onthoudt, verlies je niet in de stilte van het lichaam, of de stilte van de mind, of zelfs de stilte van het hart. Voorbij deze drie is de vierde. Wij, in het Oosten, hebben het eenvoudig “de vierde, turiya” genoemd. We hebben het geen enkele naam gegeven. In plaats van een naam hebben we het een nummer gegeven, want het komt na drie stiltes – van het lichaam, van de mind, van het hart – en hieraan voorbij is er niets anders te vinden.

Dus, versta het niet verkeerd. De meeste mensen... bijvoorbeeld, er zijn mensen die yoga beoefenen. Yoga oefeningen geven een stilte aan het lichaam, en zij blijven daar dan vastzitten. Hun hele leven oefenen zij maar ze kennen slechts de meest oppervlakkige stilte.

Dan zijn er mensen die concentratie beoefenen zoals transcendent meditatie, van Maharishi Mahesh Yogi. Het kan je een stilte geven die alleen van de mind is. Gewoon door een naam of een mantra te herhalen... precies de herhaling creëert in zijn kielzog een stilte van de mind. Maar het is geen meditatie, en het is niet transcendent.

En dan is er de Soefi, die de derde kennen, wat de diepste van de drie is. Maar ook dit is niet het doel, de roos; jouw pijn reikt nog steeds niet ver genoeg. Het is erg diep want de Soefi kent het hart beter dan wie dan ook. Eeuwenlang hebben zij op het hart gewerkt, net zoals yogi's op het lichaam gewerkt hebben, en mensen van concentratie en contemplatie op de mind gewerkt hebben.

De Soefi kent de onmetelijke schoonheid van liefde. Zij stralen liefde uit, maar toch zijn zij nog niet thuis gekomen. Je moet de vierde onthouden. Tenzij je de vierde bereikt hebt, ga verder met de reis. Mensen begrijpen erg makkelijk verkeerd. Gewoon een kleine ervaring en ze denken dat ze er zijn. En de mind is erg bekwaam in het aannemelijk maken.

Er is een Soefi verhaal over Mulla Nasrudin. De Mulla hoort rumoer op straat bij zijn huis in het midden van de nacht. Zijn vrouw zegt hem naar beneden te gaan, en na de nodige argumenten slaat hij een deken om zijn schouders en gaat de straat op. Er waren veel mensen op straat en een hoop lawaai, en in de menigte steelt iemand zijn deken.

De Mulla gaat naakt naar huis, en zijn vrouw vraagt hem, “Waar was al die drukte voor?” De Mulla zegt, “Het schijnt om mijn deken te gaan, want toen ze de deken hadden verdwenen ze allemaal. Ze waren daar gewoon aan het wachten op mijn deken. En ik zei je nog ‘Dwing me niet om daar naar toe te gaan.’ Nu ben ik mijn deken kwijt en ben ik naakt teruggekomen. Het was helemaal onze zaak niet.”

Hij heeft een redenering, en het doet logisch aan, dat toen ze de deken hadden ze allemaal verdwenen. En die arme Mulla maar denken dat dit misschien het hele probleem was.... “Hun argument en hun lawaai vlak voor mijn huis in het holst van de nacht, en mijn dwaze vrouw haalde me tenslotte over mijn deken te verliezen!”

De Mind redeneert voortdurend, en soms kan het lijken dat wat het zegt juist is, want het geeft er argumenten voor. Maar je moet op je hoede zijn voor de eigen mind, want in deze wereld kan

niemand je meer bedriegen dan je eigen mind. Jouw grootste vijand is binnenin je zoals je grootste vriend ook binnenin je is

De grootste vijand is gewoon je eerste ontmoeting, en jouw grootste vriend zal jouw laatste ontmoeting zijn – dus laat je niet tegenhouden door enige ervaring van het lichaam of de mind of het hart. Herinner je altijd een van de bekendste uitspraken van Gautama Boeddha. Hij beëindigde zijn toespraken doorgaans elke dag met dezelfde twee woorden, "charaiveti, charaiveti." Deze twee eenvoudige woorden – gewoon een woord tweemaal herhaald – betekent "Stop n iet, ga door, ga door."

Stop nooit totdat de weg eindigt, totdat er niets meer is om naar toe te gaan – charaiveti, charaiveti.